

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 511/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	D. P.	W dniu 18 maja 2018 r. korzystając z zezwolenia na pracę poza Aresztem Śledczym w W. – B. Oddział Zewnętrzny w W. B. w systemie bez konwojenta w placówce Poczty Polskiej – Centrum (...)Rozdzielczym w W. przy ul. (...), odbywając	

		<p>jako skazany karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w W. – B. Oddział Zewnętrzny w W. B. na podstawie wyroków Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. akt II K 941/17 i VII K 403/15, oddalił się z miejsca i nie powrócił do Aresztu Śledczego w W. – B., a tym samym bezprawnie przebywał poza Aresztem Śledczym do dnia 25 marca 2019 r., tj. dopuścił się on czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 242 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>P. D. odbywał w Areszcie Śledczym w W. - B. Oddziale Zewnętrznym w W. B. karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokami Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. akt II K 941/17 oraz VII K 403/15.</p> <p>P. D. od dnia 08 marca 2018 r. pracował w systemie bez konwojenta w placówce Poczty Polskiej - Centrum (...) Rozdzielczym w W. przy ul. (...).</p> <p>W dniu 18 maja 2018 r. na podstawie przepustki zbiorczej dla osadzonych przebywających poza terenem jednostki</p>	wyjaśnienia P. D.	199-200	

<p>organizacyjnej Służby Więziennej P. D. opuścił teren Oddziału Zewnętrznego po godzinie 14:00, gdyż tego dnia pracował na drugą zmianę. Został on przewieziony do ww. placówki Poczty Polskiej. W trakcie pracy P. D. opuścił miejsce pracy i nie powrócił do Aresztu Śledczego.</p> <p>P. D. został zatrzymany przez Policję w dniu 25 marca 2019 r., a następnie został osadzony w zakładzie karnym.</p>			
zeznania M. B.	23-25		
dokumentacja	2-13		
sprawozdanie z czynności wyjaśniających	31-138		
P. D. pozostaje w związku z W. P.. Mają jedno dziecko w wieku 2 lat, które w przeszłości dość często chorowało. Kobieta informowała konkubenta o swojej trudnej sytuacji domowej. Podczas pobytu poza jednostką penitencjarną mężczyzna pomagał finansowo rodzinie.	wyjaśnienia P. D.	199-200	
zeznania W. P.	208		
P. D. urodził się (...) w S.. Posiada wykształcenie podstawowe. Nie ma wyuczonego zawodu. Jest	dane osobopoznawcze	199	

<p>kawalerem. Ma dziecko w wieku 2 lat. Przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał się z prac dorywczych w branży budowlanej. Z tego tytułu osiągał dochód w wysokości 2 500,00 złotych miesięcznie. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. W przeszłości był karany za przestępstwa przeciwko mieniu.</p> <p>Obecnie P. D. odbywa karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K 160/18. Zachowanie oskarżonego aktualnie jest poprawne. Nie był karany dyscyplinarnie. Nie był również nagradzany regulaminowo. Utrzymuje kontakt z konkubiną. Obecnie nie jest zatrudniony, jak również nie wyraża chęci podjęcia zatrudnienia w warunkach zakładu karnego.</p>			
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	225		
opinia Dyrektora Zakładu Karnego w I.	190		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia P. D.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na miano wiarygodnych. Przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w dokumentacji z postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez Służbę Więzienną, a także w zeznaniach świadka M. B. (w zakresie warunków, na jakich oskarżony pracował poza ternem aresztu śledczego). Sąd uznał również za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego co do motywów podjęcia decyzji o oddaleniu się z miejsca zatrudnienia, gdyż w tym zakresie jego	

		wyjaśnienia korespondują z zeznaniami W. P..
zeznania W. P.	Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne, gdyż są one spójne i logiczne, korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego w zakresie motywów podjęcia przez niego decyzji o oddaleniu się z miejsca zatrudnienia.	
zeznania M. B.	Zeznania tego świadka są spójne i logiczne, a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy na etapie postępowania przygotowawczego w postaci kserokopii sprawozdania z czynności wyjaśniających przeprowadzonych przez Służbę Więzienną.	
sprawozdanie z czynności wyjaśniających	W ocenie Sąd dowód ten zasługuje na miano wiarygodnego, albowiem został on sporządzony przez uprawnione organy Służby Więziennej, zgodnie z obowiązującymi przepisami, a nadto treść tego dokumentu nie była kwestionowana przez strony.	
opinia Dyrektora Zakładu Karnego w I., informacja z K.	Nie budziły wątpliwości Sądu pozostałe dowody i dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Dowody te zgromadzone zostały prawidłowo, dokumenty zaś sporządzone przez	

	<p>osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, a tym samym Sąd uznał je za odzwierciedlające w sposób wierny okoliczności w nich opisane. Sąd nie znalazł podstaw, by dowodom tym odmówić wiarygodności. Strony postępowania również nie kwestionowały ich treści.</p>		
<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	D. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z treścią art. 242 § 1 k.k. Kto uwalnia się sam, będąc pozbawionym wolności na podstawie orzeczenia sądu lub prawnego nakazu wydanego przez inny organ państwowy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Zgodnie natomiast z treścią art. 242 § 2 k.k. kto, korzystając z zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu karnego lub aresztu śledczego bez dozoru albo zakładu psychiatrycznego dysponującego warunkami podstawowego zabezpieczenia, bez usprawiedliwionej przyczyny nie powróci najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie wyznaczonego terminu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>W ocenie Sądu czyn, którego dopuścił się oskarżony należy zakwalifikować jako</p>			

występek z art. 242 § 2 k.k. W toku postępowania sądowego ustalono bowiem, że w dniu 18 maja 2018 r. P. D. korzystając z zezwolenia na pracę poza Aresztem Śledczym w W. – B. Oddział Zewnętrzny w W. B. w systemie bez konwojenta w placówce Poczty Polskiej – Centrum (...)Rozdzielczym w W. przy ul. (...), odbywając jako skazany karę pozbawienia wolności w Aresztem Śledczym w W. – B. Oddział Zewnętrzny w W. B. na podstawie wyroków Sądu Rejonowego w S., sygn. akt II K 941/17 i VII K 403/15, oddalił się z miejsca i nie powrócił do Aresztu Śledczego w W. – B.. Bezprawnie przebywał on poza Aresztem Śledczym do dnia 25 marca 2019 r., kiedy to został zatrzymany przez Policję. Jak wynika z powyższego P. D. korzystał z czasowego zezwolenia (przepustki) na pracę poza jednostką penitencjarną w systemie bez konwojenta w placówce Poczty Polskiej. Po zakończeniu pracy nie powrócił do Aresztu Śledczego, ale oddalił się z miejsca zatrudnienia.

Na gruncie art. 242 § 1 k.k. akceptowany jest pogląd, że możliwość popełnienia występku samouwolnienia rozpoczyna się z chwilą, kiedy sprawca znajduje się bądź

w miejscu zamknięcia, bądź "pod strażą", a przestępstwo dokonane jest z chwilą "zerwania więzów straży" (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 1997 r., V KKN 26/97, Prok. i Pr.-wkl. 1998, nr 7- 8, poz. 7). Wynika z niego, że koniecznym warunkiem odpowiedzialności za to przestępstwo jest pozbawienie możliwości przemieszczenia się, co ma miejsce w przypadku przebywania w miejscu zamknięcia lub pod dozorem straży. Tymczasem P. D. wykonując pracę poza aresztem w systemie bez konwojenta nie był pozbawiony możliwości przemieszczania się, ani nie pozostawał pod dozorem straży. Tym samym dopuścił się on czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 242 § 2 k.k., a nie z art. 242 § 1 k.k.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. P.	I	I	<p><u>Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na względzie:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - dyrektywy wymiaru kary (art. 53 k.k.), - zagrożenie ustawowe - za czyn z art. 242 § 2 k.k. Sąd może wymierzyć karę grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku; - uprzednią karalność oskarżonego, - okoliczność łagodzącą jaką jest przyznanie się oskarżonego do winy; <p><u>- stopień winy:</u></p> <p>Sąd oceniając stopień winy miał na względzie, że czyn</p>

został popełniony przez oskarżonego

z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, co skutkowało oceną, że jest on wysoki. Oskarżony ze względu na swój wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego, jest osobą od której można wymagać zachowania się zgodnego z normami prawnymi. W toku postępowania nie ujawniły się okoliczności wyłączające winę.

- stopień społecznej szkodliwości:

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości jest znaczny. Sąd miał na względzie fakt, że oskarżony wykazał lekceważenie dla obowiązujących przepisów prawa i nie powrócił z przepustki do zakładu karnego. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu, a w konsekwencji na wymiar kary ograniczony wpływ ma motywacja oskarżonego, który chciał pomóc konkubinie i dziecku. Podkreślić należy jednak, że jedną z konsekwencji odbywania kary pozbawienia wolności jest izolacja od osób najbliższych, a tym samym brak realnej możliwości wspierania ich w zaspokajaniu codziennych potrzeb. W ocenie Sądu okoliczności podnoszone przez oskarżonego nie uzasadniają wymierzenia

			<p>kary o charakterze wolnościowym. Oskarżony swoim zachowaniem wykazał lekceważenie dla obowiązującego porządku prawnego, a wcześniej orzekane kary pozbawienia wolności nie zmieniły jego stosunku do konieczności przestrzegania przepisów prawa.</p> <p>Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu kara ta spełni cele prewencji ogólnej wobec społeczeństwa, a przede wszystkim cele prewencji szczególnej względem oskarżonego.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego P. D. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 złotych tytułem kosztów postępowania, w tym opłatę w wysokości 120 złotych. Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.). Oskarżony ma możliwość ich uiszczenia, a koszty te są tylko i wyłącznie wynikiem zachowania oskarżonego, nie można w tym stanie rzeczy oczekiwać, że ogół społeczeństwa, w tym osoby które przestrzegają nałożone na nich obowiązki, ze swoich podatków będą ponosić konsekwencje finansowe zachowania oskarżonego. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową i po opuszczeniu zakładu karnego będzie miał możliwość podjęcia pracy zarobkowej.</p>	

<i>Podpis</i>	